

Tu nos decus Ecclesiæ
Mundi procellis eripe :
Quem dum fluentia metuunt
Naturæ vires reprimunt.
Certe membra debiliū
Robur instaurant pristinum
Manus ablutæ : poculum
Muto reddit eloquium.

A Tu nostris lumen mentibus,
Sacris infunde precibus :
Qui cæcis visum reparas,
Et nostras pelle tenebras
Sit Patri laus ingenito,
Sit decus Unigenito :
Sit utriusque parili
Majestas summa Flamini. Amen.

MISSA BEATI ODILONIS

(Ubi supra.)

ORATIO.

Deus, qui beato Odilone super gregis tui dedisti vigilare custodiam, da familiæ tuæ, quæsumus, ut ejus informetur exemplis cujus est instituta doctrinis. Per Dominum.

SECRETA.

Oblatum tibi sacrificium, quæsumus, Domine, beati Odilonis commendet oratio, quod nos et ab adversitatibus munit et ad amorem tuum indesinenter accendat. Per Dominum.

B

POSTCOMMUNIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut intercedente B. Odilone confessore tuo, quos pondus proprii reatus aggravat, cœlestis mensæ vigor attollat. Per Dominum.

SUPER POPULUM.

Da quæsumus, omnipotens Deus, per beati Odilonis ad te vestigia tendere, cujus nos magisterio dignatus es erudire. Per Dominum.

JOTSALDI MONACHI

PLANCTUS DE TRANSITU DOMNI ODILONIS ABBATIS CLUNIACENSIS.

(Biblioth. Cluniac., p. 329.)

Ad fletus voces extendat chorda sonoras,
Organa cunctorum vertantur sorte modorum.
Plangite, vos populi, vos linguæ sidera cœli,
Proruat in tenebras resplendens orbita solis,
Deficiant plene radiantia cornua lunæ,
Lugeat et mundus protenso corpore totus :
Nunc terras, pelagus, montes, silvasque ciebo :
Quadrupedes, bipedes, reptantia cuncta movebo.
Condoleant Patrem subtractum nunc Odilonem
Conciso plausu, pungantur viscera fletu,
Et variis lacrymas profundant vocibus istas :
Odilo, dulce decus, venturi gloria seclī,
Odilo, dulce decus, fraternæ pacis amicus.
Odilo, dulce decus, meritorum lampade clarus.
Tu fessis requies, languentibus es medicina,
Debiliū baculus, miserorum maxima virtus :
Splendida quo facies abiit, quo sermo recessit
Aureus, humanos componens optime mores?
Quo tua sancta manus, fulgorus denique visus
Quo jacet in spatio, vel quo requiescit in antro?

Ratio, ad hæc respondens, ait :

Ordine funereo clauduntur membra sepulcro
Fœdere perpetuo, lex est mortalibus ista :
Naturæ genitor, rerum plasmator et auctor

C Jussit in occiduas morientes ire tenebras.
Tendit ad occasum quidquid lucis capit ortum,
Doctus et indoctus æquali sorte recedunt.
Divitis et modici similem mors suscipit umbra,
Vertitur in cinerem cineris compago soluta :
Quod nequit absolvi, debet patienter haberi.

Revelatio doloris, et consolatio mortis.

Musa, mihi causas memora, quo tristia solvam
Deponens lacrymas steriles, et gaudia sumam.
Odilo non moritur, sed mortis funera spernit :
Odilo non moritur, sed viam duxit honestam.
Odilo non moritur, sed vitam morte recepit.
Regnat in æternum gaudens se cernere Christus
Quem coluit, docuit, quæsit, glorificavit,
Cujus gloria crux fuit, et Christus crucifixus.
Virgo Maria, tuo quantum servivit honori!

D Te mundi Dominam, cœlorum necne benignam,
Omnibus in votis tenuit, prælegit, amavit
Firmiter, atque Deum recolens de te generatum,
Extorsit lacrymas sibi, quod tua sancta mamilla,
Quam lactasse Deum cœlum stupet, orbis adora
Illi quam fuerit pia circumcisio Christi,
Quæ teneris membris influxit vulnera cultri,
Testes sunt gemitus, oculorum lumine fusi

die merito carnis dissolvitur antro,
itur Christo, radians jam vivit in illo,
commoritur, cum Christo denique surgit.

*Eadem die Dominus Willelmus ab hac die
migravit.*

in decessit Willelmus sorte Kalendis,
et ipse Pater monachorum Divionensis.
Iam monachi Mayoli denique sancti,
virescentes in tempore, corpore mundo,
et fidei, veræ pietatis amici.

Utrosque fides, similes habuere recessus,
non dispar, eadem sequiturque corona.

*lectulo lectulus præparatur, et diversæ species
mysticæ offeruntur.*

dilectus, nunc candidus et rubicundus,
incessu sequitur vestigia Christi;
et niveus defertur lectulus illi
regit alta cedrus, redolensque cupressus ad-
ditur violæ, sternuntur illa quæque, [ornat:
leas roseos illum sibi pingere flores,
et herbas oculis spectare benignis.
et non desunt, et aromata multa teruntur,
myrrha, nitent, et fortia cinnama flagrant,
et et primis copulantur fistula [frustula] cru-
tis aloes, stactus, et maxima cyprus, [eis
sunt species, plures variantur odores,
usque sapor cælum replet altius ipsum.

Hic sponso conjungitur.

deliciis his utitur, et renovatur,
nunc et sponso resplendet lumine claro:
iam celebrat, et sponsæ fœdera firmat.
nunc resonant, paschalia tympana ludunt,
et in facie lætus Dominumque Deumque.

*lectus turri comparatur, et mysticis armis
munitur.*

et dum vixit, virtutum sparsit odores,
erat fortis, clypeus munita supernis,
circumcingebant propugnacula septem,
videbant ex illis arma virorum,
et hanc hostis potuit superare malignus.

Dilectus quæritur.

in fascis recubans, votorum chære meorum?

Hic invenitur.

liana tenes, ut sol sublimia tangis.

Dilecto ferculum offertur.

cus et Salomon tibi fercula sancta ministrat
et hæc præstat nullius sorde putrescens:
et solidæ fabricantur namque columnæ
et requies, ascensum purpura nescit,
et constrantur medio pietatis amore.

Quatiter musice concinat.

et modulis nunc epithalamia cantas,
et et rhythmis per mystica dogmata curris.

Quam suaviter dicat se requiescere.

optata jam nunc requiesco sub umbra:
colui, colui, quæsi, semper amavi;

A Ipsius atque mihi dulcescit gutture fructus,
Cujus amor propriis membris nunc pulvere lectis
Concedit gratos nimia dulcedine somnos.

Ad filium Hierusalem, ne evigilare faciant dilectum.

Hierusalem natæ, contestor, pacis amicæ,
Præstetis requiem sibi, nec prohibete jacere,
Donec ipse velit. et donec transeat umbra,
Adveniatque dies cui nox succedere nescit.

Hic excitatus resurgit.

Odilo supremum spectat de morte triumphum;
Jam renitet prima, servatur et altera palma,
Cælis divisis, cum venerit arbiter orbis
Cernere cunctorum causas actusque virorum:
Tunc crucis indicium parebit et omnibus altum,
Quam Dominus Jesus suspensus morte sacravit.

B Angelicus cætus tunc formidabit, et omnis
Cælorum virtus resonans tremefacta silebit;
Splendens sol fugiet, pallescens luna recedet:
Corpora de tumulis procedent tunc reseratis;
Gloria sanctorum segregatur sorte malorum:
Nam bonus ad lucem, pravusque resurget ad ignem:
Odilo tuncque novus cælesti lumine clarus,
Sanctorum medius incedet, et obvius ibit,
Agmine multorum vallatus commilitonum,
Quos Domino verbis, exemplis consociavit.

Precatio pro dilecto.

Virgo Maria, tuum miserans tunc collige servum,
Et Baptista potens, tu respice te recolentem:
Spiritus angelicus rapiat hunc hoste fugato.
Petre beate, piam cælo sibi prospice sedem,
C Qui tibi devotus semper fuit officiosus.
Cætus apostolicus Domini splendore beatus,
Testes purpurei cælorum cardine summi,
Ordo sacerdotum, dux et lumen populorum,
Virgineusque chorus in Christo sanctificatus,
Intercessores habeat vos Odilo noster,
Quo simul in cælis per sæcula gaudeat. Amen.

Epilogus salutationis.

Odilo, vive, vale, toto mihi clarior orbe,
Lucidior vitro, fulgenti clarior auro,
Vultu conspicuo, niveo candente capillo,
Candidior cygno, rubeo formosior astro.
Te, bone, dum recolo, lacrymarum rore madesco,
Qui tibi præcipui nodis cingebat amoris.
Quam celebres oculi pietatis fonte repleti,

D In me quot gemitus sunt dulces sæpe relecti!
Quem similem quæram? quem similem teneam?
Tum pax et requies, vitæ spes certa manebat,
Portus eras tranquillus de pelago redeunti.
Turris eras, de qua terrentes respiciebam,
Antidotum salubre, quo cuncta venena fugabam:
Tu pes, tuque manus, et in omnibus omnia factus.
Et ne multiplices causer producere versus,
Odilo jam valeas, Jotsaldi jam memor esto,
Almaniique tui votis pie semper adesto.